

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 21/1989-90 med anledning av ltm Ingvar Björlings m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrelsen om en utredning angående hur hundar kunde utnyttjas i samhällets tjänst.

Landstinget har den 29 november 1989 inbegärt lagutskottets yttrande över motionen. Utskottet, som hört räddningsinspektören Sven-Olof Boman och ordföranden för Ålands kenneldistrikt, bankdirektören Rainer Wasström, får härmed anföra följande.

I motionen föreslås att landskapsstyrelsen i samråd med Ålands kenneldistrikt skulle utreda hur hundar i större utsträckning än i dag kunde utnyttjas i det åländska samhällets tjänst.

Utskottet har kunnat konstatera att hunden i många olika sammanhang utnyttjas för samhällsnyttiga ändamål. Olika organisationer arbetar aktivt med uppfödning och träning av hundar för dylika ändamål. Man har i allt större utsträckning fått erfarenheter av hundens möjligheter att fungera i olika samhällsnyttiga eller humanitära sammanhang.

Som exempel på uppgifter där hunden kan utnyttjas kan nämnas bl.a. följande:

- * i polisverksamheten exempelvis i samband med eftersökning av försvunna personer och upprätthållande av ordningen
- * för bevakning av olika byggnader och utrymmen
- * vid uppspårning av skadat vilt (i samband med jakt eller trafikolyckor)
- * i tullens tjänst vid narkotikaspaning
- * i befolkningsskyddsorganisationen varvid hundar framför allt kan användas för efterspaning av försvunna i samband med olyckor
- * för sociala eller mentalhygieniska uppgifter, exempelvis som ledarhund för synskadade eller sällskapsdjur för ensamstående äldre.

Utskottet finner det angeläget att landskapsstyrelsen inom ramen för sin behörighet och sina resurser främjar initiativ som syftar till ett ökat utnyttjande av hundar i samhällets tjänst. Detta kan ske bl.a. genom att stödja kennelorganisationernas verksamhet på olika sätt. Enligt vad utskottet erfarit pågår för närvarande diskussioner mellan landskapsstyrelsen och kennelområdet om möjligheterna att ställa ett markområde till förfogande för träningsverksamhet. I anslutning till den samförvaltning som föreskrivs i överenskommelseförordningen om handhavandet av beredskapsuppgifter inom befolkningsskyddet i landskapet Åland (20/88) torde användningen av hundar i befolkningsskyddsarbetet komma att diskuteras. Det kan vidare enligt utskottet finnas anledning att diskutera i vad mån användningen av hundar i polisarbetet kunde intensifieras. Detta kan åtminstone delvis ske genom samarbete mellan polisen och personer som förfogar över för ändamålet tränade och lämpade hundar. Narkotikaspaningen handhas primärt av tullen och faller därför utanför landskapets behörighetsområde men utskottet konstaterar att också här kan finnas ett utökat arbetsfält för hundar.

Utskottet har konstaterat att flera av de frågor som berörts ovan redan är aktualiserade. Den av motionärerna äskade utredningen är därför enligt utskottets uppfattning inte nödvändig utan utskottet förutsätter att landskapsstyrelsen fortsätter och vid behov intensifierar arbetet med att skapa förutsättningar för en utökad användning av hundar i samhällets tjänst.

Med hänvisning till det anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget med förkastande av hemställningsmotion nr 3/1989-90 bringar betänkandets motivering till landskapsstyrelsens kännedom.

Mariehamn den 24 april 1990

På lagutskottets vägnar:

Gunnevi Nordman
ordförande

Lars Ingmar Johansson
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Nordman, viceordföranden Jan-Erik Lindfors samt ledamöterna Andersson, Christer Jansson och Karlsson.